

Arsenal, la dinamita de TV3

por Àngel Quintana, 'Punt Diari' 11 mayo 1986

Segons el diccionari, "arsenal" és un dipòsit o magatzem d'armes i altres articles de guerra; també és el nom d'una vella pel·lícula de Docjencko i el d'un programa de TV3, que ha servit per dinamitzar fins fer esclatar amb imaginació els estàndards televisius que tant ens avorreixen.

Una màxima que a còpia de temps ha esdevingut declaració de principis, dels pioners del vídeo-art americà indicava que "V.T. is not T.V." (vídeo no és televisió). Era a començaments dels 70 quan els pioners del vídeo-art investigaven les noves tècniques electròniques i deixaven enrera nombrosos anys de cinema experimental. El vídeo era el suport electrònic del món televisiu, però apareixia amb el desig clar de deslligar-se'n i iniciar un camí pel seu compte. Amb el temps s'ha comprovat que moltes d'aquelles primeres experimentacions han estat superades. El món de les imatges electròniques i informàtiques a passat a formar part de la realitat quotidiana. Vídeo i televisió s'han tornat a confondre i la sofisticació ha esdevingut la raó de ser del món de la imatge. El problema és que la superficialitat amb què es dirigeixen aquestes imatges, acompanyada d'una despreocupació par part dels mitjans televisius, ha portat que totes les investigacions acabessin sota el mateix patró. Avui en dia "V.T. és T.V., però estàndard".

Davant d'aquest panorama, en un petit racó de la programació nocturna de TV3, s'hi troba un programa anomenat '[Arsenal](#)' que es preocupa, dins de les seves limitades possibilitats, d'investigar el món de la imatge. Un programa que pretén oferir la imatge d'una nova televisió, oberta als nous corrents culturals, sense ànim de guiar l'espectador pel recte camí i amb el propòsit clar de lluitar contra la vulgarització. Uns minuts de televisió setmanal que per a molts poden resultar marginals, però en què es crea més que en mil hores anuals de televisió estandaritzada.

'Arsenal' ha portat aires nous i ha fet reflexionar a més d'un que això de la televisió i el vídeo, presos seriosament, tenen, encara que sembla tòpic dir-ho, moltes possibilitats. TV3 amb 'Arsenal' ha obert les portes d'aquest nou camí, ara cal assimilar-lo. De tot això i d'altres temes hem volgut parlar amb **Manel Huerga**, director i realitzador del programa, i **Jordi Beltrán**, guionista. En la nostra conversa, que transcrivim tal com es va desenvolupar, hem volgut parlar de televisió. Però no ens interessava parlar d'aquella televisió que per a molts és feta solament en funció dels informatius, ni d'aquella televisió que genera "vedettes" que omplen les planes de les revistes del cor, sinó que ens interessava parlar de la televisió tal com l'entendem nosaltres...

1.- Informació

Després del programa '[Estoc De Pop](#)' us plantegeu començar la temporada amb un programa nou, 'Arsenal'. Com decidiu el pas de l'un a l'altre i amb quin material compteu per començar?

Manel Huerga: El programa 'Arsenal' es va gestar ara fa quasi un any, quan encara estàvem fent gravacions per a 'Estoc De Pop' perquè havíem entrat en un cul de sac.

El programa s'havia "estandaritzat" excessivament i per nosaltres ja començava a resultar una mica avorrit. Cada setmana era el mateix i no hi havia possibilitats d'introduir-hi canvis. Heu de tenir en compte que tampoc no érem els responsables absoluts del programa que fèiem i no hi havia perspectives de canviar. Vàrem decidir preparar un altre tipus de programa que permetés ser molt canviant, molt dinàmic, en què poguéssim utilitzar una sèrie d'elements com el cinema, la música, l'art, etc. Volíem utilitzar tota aquesta sèrie de coses sense esperar que hi hagués un pretext en la informació per treure-les. Si hi havia un tema que ens agradava, el volíem fer sense res més, sense ser esclavitzats per l'actualitat informativa i tot això... En certa manera des que hem començat hem anat despatxant tota una sèrie de gustos personals de tota la gent que treballa a l'equip.

El que més m'estranya és que s'hagi pogut tirar endavant aquest programa des de TV3. Dic això perquè en el món televisiu cada cop mana més la informació i es menysprea el món de la imatge.

MH: De menyspreu, no n'hi ha; el que hi ha és una màxima prioritat per les qüestions informatives. De fet, d'això viu físicament aquesta casa. TV3 té un edifici dedicat exclusivament als informatius. Una mica fa la impressió que, a part dels informatius, la resta són altres coses. No? Tot entra en el capítol de "varis". A part els informatius i els programes esportius, les coses són d'estar per casa.

El problema és que la formació de la gent que treballa en el camp televisiu parteix del periodisme literari.

MH: Generalment es col·loca de director d'un programa un periodista que no sap res del mitjà, l'únic que sap és mesurar l'actualitat i després fer un comentari periodístic. Mai no pensa amb la mentalitat televisiva d'espectacle de creació, solament pensa en el que pensa qualsevol periodista. Per a ells sols importen les notícies, però les notícies enteses com a espectacle.

Jordi Beltran: L'espectacle informatiu per a ells és això, com més morts, hi ha més espectacle. En la seva concepció, l'espectacle és la violència.

Molts periodistes, en el moment d'arribar a una televisió, no han entrat mai en una cabina d'editatge en vídeo.

MH: Sí, i se'n van sense conèixer com funciona un editatge, per norma general.

2.- Souvenir

Quan vàreu començar 'Arsenal', disposàveu ja de material gravat?

MH: De fet, quan vàrem començar 'Arsenal' l'únic que teníem gravat era el concert dels **Smiths**; el vàrem gravar durant 'Estoc De Pop', però sabíem que no aniria a 'Estoc De Pop', sinó que es gravava pensant d'alguna manera en un nou programa, i el concert de **The Chamaleons**, que també va ser gravat durant l'època de 'Estoc De Pop'. A part d'això, no teníem res més per començar. A l'estiu vàrem fer la convocatòria de gent per fer el 'Souvenir'. El programa era com una mostra del que seria 'Arsenal', i alhora pretenia ser un homenatge a molta gent, al cinema mateix, al món de la imatge i a uns sentiments que es mostren de manera molt espontània. A mi, el que em va encantar del 'Souvenir' era que vàiem imatges per televisió de tot allò que no s'ensenya mai pel mitjà i que anaven des de la cosa espontània que es roda per "hobby" als elements informals que tenen lloc després del rodatge d'un pla formal.

Aquest concepte m'interessava molt. Després em va semblar idoni que el programa comencés amb les imatges de 'À Propos De Nice' de **Jean Vigo**; són les imatges que millor defineixen la idea de 'Souvenir'.

Sí, a part la introducció del Jean Vigo, hi havia la Serena Bergano, en José Luís Guerín, l'Adolfo Arrieta.

MH: Sí, el fragment d'en Guerín era impressionant. També hi havia en **Toni Padrós**. Tota aquesta gent que han representat alguna cosa durant molt de temps. A més 'Souvenir' apareixia en un moment que tothom parlava de crisi en el camp de la imatge. El 'Souvenir' surt i ens presenta coses de gent del país que durant anys han estat inactius però que demostren no haver perdut la imaginació. Ens va fallar en **Pedro Almodóvar**. Al principi de tot li havia demanat que fes un "super 8" o que...

Però ell ja en tenia, de "super 8" rodat. Els inicis de la seva carrera cinematogràfica eren en "super 8".

MH: Ell té molta producció en "super 8". Ens hagués pogut passar alguna de les coses que ja tenia o fer una pel·lícula. Però no va poder o no va voler... Però bé... El programa és potser una mica llarg...

No, per ser la presentació de 'Arsenal' ja estava bé. El més curiós és que 'Arsenal' és un programa que ha tingut èxit tot i trobant-se en un cul de sac de la programació quant a l'horari.

MH: No, això és una elecció nostra que forma part de les característiques del projecte. Vàrem demanar que el programa s'emetés a darrera hora de la programació, per no haver de fer uns horaris molt estrictes. Heu de pensar que un cop estàs ficat dins de la graella de la programació televisiva has d'acabar en una hora determinada, perquè després ha d'entrar un altre programa. Això et condiciona molt la duració. De totes maneres em sembla que ara ens trobarem amb aquest problema perquè ens posen un informatiu a mitjanit. No sé si això ens reduirà la duració del programa o farà que, si un dia convé, nosaltres puguem començar el programa després de l'informatiu, encara que això no sembla gaire clar.

3.- No presentat

A 'Arsenal' hi ha diverses premisses a nivell d'estil que s'han repetit d'un programa a un altre. En primer lloc, trobem que no hi ha un presentador fix per tota la sèrie, després que és un programa que es basa bàsicament en el muntatge i que heu incorporat formats subestàndard en l'àmbit televisiu com el "super 8", el vídeo domèstic repicat a polzada, etc.

MH: Que no hi hagi presentador és obvi. Prescindir del presentador és com una descàrrega, treure's un pes de sobre. No tinc res en contra dels presentadors; hi ha presentadors que són molt dignes i que estan molt bé. Els presentadors, però, solen tenir una sèrie de "tics" que acaben amb el fet de reiterar una informació que ja ve donada per la imatge. Això és una cosa que en els informatius encara té de ser però en un altre tipus de programa no. Això ha fet que l'espectador s'acomodi i que la televisió acabi essent nefasta, eliminant la figura del presentador, hem convertit 'Arsenal' en un programa més cinematogràfic i això força l'espectador a reaccionar i pensar una mica la relació que hi ha entre el que acaba de veure i el que s'està veient en aquells moments.

JB: Sí, i com a mínim ens podem trobar que un espectador un dia vegi un tio cantant amb una veu absolutament suggerent, com és el cas de **Tom Waits**. A partir d'aquell dia es pot començar a interessar per aquell tio, pot començar a buscar el disc o anar a veure 'One From The Heart' o 'Rumble Fish', per comprovar quin era el treball de **Tom Waits** en aquestes dues pel·lícules o llegir un article, o una revista.

MH: D'alguna manera és donar-li a l'espectador l'oportunitat de descobrir les coses per ell mateix. Si després d'això aconseguim fer "fans" de **Tom Waits**, nosaltres estarem encantats. Que consti que tampoc no venem publicitàriament **Tom Waits**.

Si, del cas de Tom Waits, m'agradaria parlar-ne, sobretot comparar el vostre programa amb el que varen emetre a 'Metropolis'. Vosaltres amb imatges i músiques explicàveu a la gent qui era Tom Waits, perquè si més no el públic associava la imatge que havia vist a 'One From The Heart' o 'Outsiders' de Coppola amb la del cantant.

MH: Sí, encara que no estava del tot ben explicat que aquell senyor que sortia en aquell fragment de 'Cotton Club' o 'Rumble Fish' era **Tom Waits**.

Però la cara d'en Tom Waits és inconfusible.

MH: Doncs mira que els de Televisión Española la va confondre l'altre dia i ens van passar un fragment de la pel·lícula 'Frances' on ell no hi sortia.

Sí, ja ho vaig veure, i em varen fer dubtar una bona estona.

MH: Es varen passar de llestos.

JB: En el cas de **New Order** i **Joy Division** passava una cosa semblant. El públic coneixia **New Order**, però desconeixia **Joy Division**; presentant-los junts intentàvem que el públic associés la carrera de continuïtat entre els dos grups.

4.- Editatge

Parlem d'un altre aspecte, l'editatge. 'Arsenal' és un programa que se sol basar en muntatges a partir de material d'altra gent. Generalment partiu de vídeos domèstics i els repiqueu a una polzada sobretot pel que fa a les pel·lícules. També sembla que teniu molts problemes pel que fa a importar material de l'estranger.

MH: Sí, hi ha problemes de tot tipus, sobretot per la superabundància de material amb què treballem. No és habitual presentar en televisió un "collage" a partir de fragments de pel·lícules i hem tingut problemes per aconseguir el material. De totes maneres el nostre estil de "collage" sembla que s'està contagiant. Ens hem trobat que per un programa com 'Crits' necessitàvem veure un centenar de pel·lícules, era impossible que les distribuïdores ens cedissin una còpia en 35mm., i en súper bon estat, de cada pel·lícula. Per a nosaltres el més pràctic és anar al videoclub i veure les pel·lícules.

JB: Encara que no ho tinguis clar, ho has de localitzar dins de la pel·lícula. També ens trobàvem amb pel·lícules en què hi havia "crits" que són difícils de reconèixer i de recordar. Encara que fos a marxa ràpida, vàrem haver de mirar totes les pel·lícules.

Hi havia coses que es trobaven a faltar. Per exemple de 'Eraserhead', de David Lynch, sortia un pla, i per a mi és una de les pel·lícules en què hi ha els crits més meravellosos.

JB: Sí, però hi fèiem sortir aquell cap de xai monstruós cridant, aquell nadó estrany que era la base de tota la pel·lícula.

Ja, però hi sortia poc...

MH: A part del cas de 'Crits', que va ésser el més bèstia i el més irrepètible, allò normal és visionar de l'ordre de 10, 20 o 30 pel·lícules per programa.

A vegades us heu trobat que tracteu un tema complex i us falta material; aquest és el cas de 'Versions I Diversions'.

MH: 'Versions I Diversions' va ésser un programa fallit, en el sentit que se'ns havia desproporcionat. Ens vàrem trobar que allò podria durar dues hores i, de fet, teníem el material perquè pogués durar aquestes dues hores, però en el moment d'entrar en una sala de muntatge tens l'horari molt estricte i estàs condicionat a fer una cosa molt complexa. L'editatge de 'Versions I Diversions' no va ésser res més que convertir una cosa de dues hores en una hora. I encara hi havia d'entrar, després, allò d'**Adolfo Arrieta** sobre el text de **Cocteau**, que vàrem passar després del 'A Tot Spot' i que al final no hi va cabre perquè era molt llarg.

Aquí us passa el mateix que a totes les televisions: que hi ha poc temps per a treballar un programa i s'acumulen tots els programes a l'espera de la disponibilitat d'uns aparells tècnics i, a l'hora de la veritat, acabeu sense poder treballar bé el producte.

MH: Nosaltres tenim assignades unes hores fixes per editar; amb aquestes hores fixes hem de tirar endavant el programa. Són sempre les mateixes hores: 24.

És poc, per a un programa de les vostres característiques.

MH: És poquíssim, però bé, jo crec que nosaltres forcem molt la màquina. A vegades notes que necessaries vint hores més d'editatge, i no les tens. Sortim sempre resignats que hagués pogut ésser millor. Això és sistemàtic, cada setmana.

Els repicats de material són dintre d'aquestes vint-i-quatre hores?

MH: No, quan es comença a muntar tot el material està visionat, seleccionat, s'ha fet el guió i s'ha repicat a una polzada. El guió sempre el variem en el moment del muntatge, segons les necessitats de cada programa. El més important és que tot estigui clar en el moment de començar a muntar; després pots començar de zero si vols.

5.- Generar idees

Fer un programa d'aquest tipus setmanalment és un handicap, sobretot a nivell d'idees...

MH: Sí, a vegades tenim un autèntic buit. Però en el nostre equip, quan un falla, l'altre agafa el relleu.

JB: I altres cops hem hagut de deixar moltes idees al tinter.

MH: Sobretot perquè tenim una vida limitada; ens hem proposat acabar el mes de juny.

El juny? I com és?

MH: Sí, és força definitiu. Jo crec que no convé allargar més el programa: ens cal a tots un descans i... La veritat és que per part de TV3 els interessa que continuem, però jo crec que és molt millor començar a inventar-se coses noves a partir de l'any que ve i quedar-se tranquils d'haver de fer aquest programa. Això d'explotar massa les coses

que funcionen, fins que queden cadàvers, no ens agrada massa. Val més deixar una cosa quan està bé i recordar-la, que no pas haver de quedar-te amb la pell en aquest programa.

En algun programa s'ha notat un cert cansament de procediment en els recursos.

MH: El problema és que quan fem un musical potser s'assembla a altres musicals, i quan fem un programa cinematogràfic s'assembla als altres. El que hauríem d'intentar fer són programes que no fossin sempre ni musicals, ni cinematogràfics. Hauríem de donar la varietat d'un programa en directe, oferir una pel·lícula, inventar programes cada setmana. La idea inicial que teníem era que cada setmana sortís un programa diferent, que, quasi, quasi, pogués ésser el pilot d'una nova sèrie o d'un nou programa.

JB: De tota manera, jo crec que la reserva sobre 'Le Mesonge' de **Jean Cocteau** era molt sorprenent. Després d'un 'Arsenal' d'espots publicitaris, trobar-se amb un monòleg com aquell era un contrast molt fort.

L'Adolfo Arrieta, a part de posar-hi el nom al començament de l'emissió, suposo que no hi tenia res a veure, amb allò. El monòleg el vàreu rodar vosaltres?

MH: No, l'**Arrieta**, és el que sortia en un moment de l'emissió per darrera.

Ah! Aquella cosa que es bellugava misteriosament. L'altre, en Javier Grande, és l'actor de bona part de les seves pel·lícules. No?

MH: Sí, era l'**Arrieta** qui tenia molt d'interès que en **Javier Grande** recités aquell text de **Cocteau**. Jo, l'única condició que vaig imposar és que fessin un plànol 'Arsenal', en blanc i negre únic i pla seqüència. Va ésser un "divertimento" i el text de **Cocteau** està molt bé.

Sí, el text m'agrada molt, però sobretot m'agrada el francès macarrònic d'en Javier Grande.

MH: Encara és millor.

6.- Material exterior

A vegades passeu material de fora, material comprat. Aquest és el cas de 'Max Headroom' o el docudrama 'It's all true'. Això us permet treballar altres coses al llarg de la setmana?

MH: Sí, una mica la doble finalitat d'una cosa així és, d'entrada, donar a conèixer aquestes pel·lícules, que em semblen molt interessants; i segona, recuperar una mica aquesta cursa de comte enrera des de la sortida del programa setmanalment. Encara que estem en un moment que això ja no serveix de res.

JB: A més, tant 'Max Headroom' com el 'Docudrama' han coincidit amb períodes de temps en què la gent tenia ganes de fer vacances.

Està bé, que passeu això, perquè d'aquesta manera podem veure per televisió coses que d'altra manera no veuríem mai, i que ningú més no s'atreviria a passar.

MH: Teòricament, a Televisión Española hi ha un programa que està pensat per passar aquestes coses i, en canvi, passen cada cosa...

Suposo que a vosaltres us agradaria fer alguna creació pròpia, rodar el material vosaltres...

MH: De fet, els trets de l'any que ve van per aquí.

També estaria bé que recuperéssiu gent del país que ha fet coses, o gent nova que té ganes de fer coses. Una mica realitzar programes en la línia del primer, 'Souvenir'.

MH: Abans d'acabar 'Arsenal' volem fer un altre programa tipus 'Souvenir' sobre miniatures de Barcelona.

JB: Una mica en la línia d'allò que deies, de la manca d'idees, voldria dir que per aquesta darrera tanda hem guardat unes quantes sorpreses que poden ésser molt interessants. Hi haurà algun programa que tindrà elements sorpresius, que s'allunyaran de l'estructura habitual. Diguem, que ara, com que ens trobem a la recta final, volem aprofitar-la per posar-hi les millors idees que ens queden al tinter. Ara vénen una tanda d'arsenals força descontrolats.

Una cosa que em preocupa des de fa temps és la possibilitat que passéssiu a 'Arsenal' alguns dels curt-metratges dels directors consagrats, molt difícils o impossibles de veure, tant en circuits comercials com en filmoteques. Com per exemple, curt-metratges de Wim Wenders, Werner Schroeter, Jean Luc Godard, etc.

MH: Hi ha problemes per exportar això de l'estranger. Nosaltres no hem anat al darrera de quatre o cinc coses molt concretes i, sincerament, són molt difícils d'importar. Portar, per exemple, 'Max Headroom' és una cosa fàcil; es tracta de d'una operació comercial més o menys convencional. El difícil és que et donin els drets per importar aquestes coses. Curiosament, tot això és un tipus de cinema que està necessitat d'ajuda i que, al mateix temps, està desprotegit.

7.- Max Headroom

Ja que ha sortit el tema de Max Headroom, quina és la vostra col·laboració en els nous programes?

MH: La sèrie ['Max Headroom'](#) es va estrenar fa un any i mig a Anglaterra, i portava incorporada una sèrie de clips que, si els haguéssim passat ara, la gent s'hauria avorrit una mica. La nostra adaptació consisteix a actualitzar aquests "clips", sempre que la relació entre el que diu en Max i el clip sigui nul·la. Intentem no interrompre mai en Max, és a dir, mirar que si canviem el clip que hi ha darrera una intervenció, aquesta no varii gens. Tot i això, alguna vegada hi hem de deixar algun clip que no és gaire interessant, però si no poséssim aquests clips hauríem de sacrificar a en Max, retallar-lo, i això seria molt confús. Llavors, nosaltres hi colem estrenes, coses més recents, clips que ens semblen més interessants.

8.- Directes

Una de les experiències més insòlites va ésser la del programa 'Playback'. Era un programa que d'entrada es presentava molt perillós i que, finalment, va resultar que amb ell vàreu trencar l'estructura habitual dels directes.

MH: No tot era en directe; hi havia les gravacions que ens separaven els diversos blocs. Vàrem col·locar-les perquè ens ajudaven a guanyar temps. Totes les col·laboracions estel·lars estaven pregravades.

Al final va resultar un directe sense els típics problemes de ritme i coordinació. Quan ho vàreu anunciar a mi em va fer molta por; pensava que amb ell trencaríeu la línia habitual del programa.

JB: Home, a nosaltres també. El que estava bé era que el programa consistia en un minut de cada cosa i res no cansava. Els qui havien gravat els clips s'ho havien passat molt bé, perquè havien fet allò que els agradava fer; els que feien els "playbacks" estaven bé, perquè participaven en un concurs i els anava aquella marxeta. La gent que veia el programa des de casa seva tenia sempre una referència amb un important costat humorístic. Nosaltres no havíem fet mai cap directe, ens va agradar, i la gent que hi va participar s'ho va passar bé. Considero que és un programa bastant rodó. Fer un directe és difícil. Sinó, mira els programes en directe que habitualment es fan.

Els directes que es fan des de Sant Cugat solen ser antològics.

JB: Sí, són força forts... A mi, el nostre directe em va deixar molt bé i quan el vaig veure gravat vaig comprovar que tenia ritme. Abans del juny en volem fer un altre i no sabem com. Suposo que serà diferent...

Hit Parade particular de 'Arsenal'

1.- 'Souvenir'. (Emès l'11.11.1985) Sorprenent primer programa de presentació, introducció o potser de declaració de principis. La idea era presentar imatges de records, de viatges, estiuencs, o moments de felicitat en estat brut. Poc importava que les filmacions fossin de "super 8", "vídeo domèstic" o "16mm."; l'important era que en el programa hi col·laboraven velles figures del cinema experimental de casa nostra, gent no tan vella, i s'hi incloïen fragments de "souvenir" de pel·lícules ja mítiques. La primera imatge era del 'À Propos De Nice' de **Jean Vigo**.

2.- 'It's All True. Docudrama'. (Emès el 31.03.1986) Era una producció de la BBC dirigida per **Julian Temple** (el director del documental 'God Save The Queen' i del 'Absolute Beginners'). El tema era el món del vídeo vist des d'un monitor, o més ben dit, uns espectadors transformats en monitor. Hi apareixien tombes amb imatges vídeo, casaments per vídeo, videojocs per a solters. I al final **Orson Welles** ens repetia "it's all true" (tot és veritat). Fake to Black.

3.- La Terra De Les Mil danses. (Emès el 3.3.1986) Encara que el nom pugui portar a confusió, no es tractava d'un mostrari de danses folklòriques que tenen lloc arreu del planeta, sinó que pretenia recollir moviments humans que fàcilment poden convertir-se en danses improvisades, o a vegades es conformava en danses d'objectes. Hi havia danses de tota mena des dels **Talking Heads** als rituals africans. És un dels programes més rodons des del punt de vista del muntatge.

4.- Tom Waits. (Emès el 17.2.1986) Home, **Tom Waits** val per ell mateix la visió de qualsevol programa televisiu. És una de les figures més suggestives de la música actual. A 'Arsenal', a part de veure els seus dos grans videoclips, 'Downtown Train' -ja presentat anteriorment en una reserva- i 'In The Neighboroud', hi havia fragments

d'un concert seu a París, fragments de les seves intervencions cinematogràfiques i la seva presència.

5.- Max Headroom. (Emès el 12.1.1986) Era un pilot d'una gran sèrie, la de videoclips que es projecta ara el divendres al vespre, però era molt diferent. Hi havia la 'Big Time Television', els 'blippers' i el robotitzat Max Headroom que naixia accidentalment a gran glòria nostra. Fou un descobriment.

6.- Crits. (Emès el 16.12.1985) L'estructura del programa era senzilla, una recopilació dels crits més antològics de la història del cinema. Hi havia crits de por, crits desesperats, crits d'alegria, crits d'angoixa i fins i tot els crits muts del 'Cuirassat Potemkin'. Era una joia trobar-se amb tants de crits, un darrera un altre.

7.- Nico/Garrel. (Emès el 10.2.1986) El programa tenia de protagonistes una cantant i un cineasta. **Nico** és l'ex-musa de **Velvet Underground**, que ens explicava històries, i vèiem una gravació feta a Barcelona de la seva música. Del cineasta **Philippe Garrel** veiérem fragments de les seves pel·lícules i comentaris sobre ell de la seva esposa, **Nico**. Ah! Els fragments de 'La Cicatriu Interior' de **Philippe Garrel** són impressionants.

8.- Playback. (Emès el 23.12.1985) La idea era oferir un concurs de playback en directe. Afortunadament no tenia res a veure amb els directes habituals que ens ofereixen les televisions. Era una concepció nova, diferent i dinàmica dels directes. Guanyaren els del playback 'We Are The World'.

9.- Jonathan Richman. (Emès el 28.4.1985) La música de **Jonathan Richman** és rock amb tota la seva puresa. Dues guitarres, un saxo i la veu estripada de **Richman** foren els protagonistes d'un concert a Barcelona. 'Arsenal' ens va oferir imatges del concert, entrevistes amb **Richman** i imatges de supermercats, carreteres i carrers. Un regal per a tots els rockers.

10.- A Tot Spot. (Emès el 14.4.1986) Des del punt de vista de l'interès per la imatge filmica, els anuncis són en moltes televisions el millor que es projecta. 'Arsenal' va emetre vells anuncis, alguns fins i tot muts, que ens demostraren que la publicitat també és un art.

A part aquests 10 arsenals el programa ha emès fins ara espais dedicats a The Smiths (18.11.1985), 'Ye, Ye, Ye El Retorn Dels 60' (25.11.1985), 'Mink De Ville' (I) (2.12.1985), 'Mink De Ville' (II) (9.12.1985), Bruce Springsteen (30.12.1985), The Camaleons (20.1.1986), Britannia (I) (27.1.1986), Britannia (II) (3.2.1986), 'Hot Shorts' (24.2.1986), 'La Reconquesta De l'Oest' (I) (10.3.1986), 'La Reconquesta De l'Oest' (II) (17.3.1986), 'Joey Division / New Order' (24.3.1986), 'Versions I Diversions' (7.4.1986), 'No Explorat' (21.4.1986), 'Transformar-se' (5.5.1986).

Propers Arsenals

- 'L'Aventura Quotidiana'. Programa amb la participació de diversos artistes sobre la quotidianitat i el món del "kitsch".

- 'Velvet Underground'. Evocació del mític conjunt amb una sorpresa especial en què es barreja el vídeo i l'actuació en directe d'un dels components del grup, avui en dia ja oblidat.
- 'Barcelona Miniatures'. Programa en què es reprèn la idea de 'Souvenir' i en què participaran realitzadors del país, que en un minut ens presentaran quina és la idea de Barcelona ciutat. Serà en certa manera l'homenatge de 'Arsenal' a Barcelona.
- 'Verbena'. El 23 de juny coincideix l'emissió d'Arsenal amb la revetlla de Sant Joan. Per aquest motiu es prepara un programa de més de dues hores de durada amb música de ball. Segons l'equip de 'Arsenal' serà "un programa perquè la gent el tingui i balli".
- 'Arsenal d'Arsenals'. Darrer programa, que s'emetrà el dia 30 de juny, pretén ser una recopilació dels millors moments de 'Arsenal'.